

DĚKUJEME, **vážená paní, vážený pane**, za Vaši laskavou pomoc „dětem ulice“ z Projektu Šance. Vždyť takto pomáháte spolu s námi dlouhodobě a toho si vážíme. I díky Vám můžeme být průvodci životem mladých lidí, kteří k nám přicházejí s prosbou o pomoc. Nechceme být nepokorní... ale rádi bychom s Vámi sdíleli, že se nám často daří. Zpravidla se však jedná o překážkový běh na velmi dlouhou trať a změna se někdy odehraje až během několika ŠANCÍ... Často se jedná o zvraty, nevyužití příležitosti i pády, ale právě Lászlova trpělivost a opakované ŠANCE mnohé dokážou. Aktuálně navštěvují rukodělnou pracovní terapii v Domě Šance mimo jiných 19letí Richard a Roman. S prosbou se k nám vrátili už podruhé. Poprvé přišli takřka z „děcáku“ a jejich nepřipravenost na život podpořená „telefonní virtuální realitou“ byla nekonečná, stejně jako jejich zranitelnost. Řekli nám, že jim spadl kámen ze srdce, když zjistili, že po roce peripetií a marného hledání domova mohou do rukodělné pracovní terapie v Domě Šance přijít nanovo. Ač to jde s nimi pomalu, jejich spolupráce se značně zlepšila. I díky Vaší podpoře jsme jim mohli zaplatit první měsíce bydlení, pomohli jsme jim s nákupem potravin a akutních potřeb a snažíme se je v pracovní terapeutické dílně připravit na samostatný život. Jirkovi D. se před námi snažila pomáhat organizace, která klientům nenabízela potřebný stupeň mezi ulicí a normálním životem, a tak Jirka skončil málem v blázinci. U nás prospívá a vše se zdá být na dobré cestě. I díky Vaší podpoře se u nás mohou připravovat na samostatný život další mladí lidé. U velké řady klientů se nám to už podařilo. Pojdme společně na některé z nich zavzpomínat:

Hlavní nádraží Praha

Dům Šance – pracovní terapie

Hotel Hilton

Lucčiným domovem mohlo být Hlavní nádraží v Praze. K tomu měla navíc svou hlavu. Jednou místo ní a jejího příchodu do rukodělné pracovní terapie v Domě Šance přišla SMS: „**UZ NEPRIJDU, SEM DOSPELA, DIKY ZA VŠE. LUCKA.**“ Nakonec se ale vrátila, a právě ten druhý pokus byl úspěšný. Dnes samostatně bydlí, pracuje a máme dojem, že seká latinu i proto, aby se zpět na začátek své cesty do rukodělné pracovní terapie k Lászlovi nemusela vrátit. Prostě chce být dospělá a daří se jí to.

Málem před soudem...

Dům Šance – pracovní terapie

Hotel Hilton

Kvůli záchraně Andreje volali Lászlovi z Domu na půl cesty. Nevěděli si s ním rady. Jednoduše netušil, čím je, byl ztracený, a vedle nás v rukodělné pracovní terapii v Domě Šance dostal možnost pochopit se i „vyblbnout“. Během pár let hledání i zklamání si dal život dohromady. Při posledním kontaktu nám oznamoval, že je bez dluhů, pracuje, bydlí a bude se ženit. Žije si svůj splněný sen.

Spal pod mostem

Dům Šance – pracovní terapie

Hotel Hilton

Kvůli Robinovi volala Lászlovi probační pracovnice s tím, že on je jeho poslední možností, jinak skončí špatně – ve vězení. V té době bydlel Robin pod mostem, kam jsme ho, když už díky naší pomoci bydlel, vzali, aby si tam zpětně uvědomil svůj pokrok. Sám nám řekl, že si tehdy neuměl představit, jak by se mohl vypracovat na hlavní pracovní úvazek v hotelu Hilton. Ve svém zdánlivém úspěchu byl přesvědčen o své neomylnosti a Lászlova následná doporučení bohužel nereflektoval. Ač o něm v posledních letech nemáme přímo od něho zprávy, víme, že vše znovu „ztratil“ a že má před sebou ještě velký boj, chce-li změnu svého života završit úspěšně. My v Projektu Šance jsme vděční za to, že jsme mu ve spolupráci s hotelem Hilton ukázali, jak lze normálně pracovat, žít, bydlet... a odkáže-li své další konání k této zkušenosti, má Robin na co navázat.

Spánek u popelnic, když bylo nejnůř

Dům Šance – pracovní terapie

Hotel Hilton

S Marečkem to László nemá lehké. Patří ke klientům, kteří ve své samotě žijí ve virtuální realitě. Před lety děkoval, že díky rukodělné pracovní terapii v Domě Šance nezůstal na ulici a má budoucnost, ale časem podlehl rádoby hodným kamarádům, a finanční prostředky z brigády zneužíval. Je infantilní, z nefunkční rodiny, typické „dítě ulice“. Lehce se stane obětí psychického a sexuálního zneužívání. Těžko chápe konzumní a výrazně zrychlenou realitu doby, důsledky toho, co se s ním děje, co je skutečnost a co jen sen... a jak se z bludného kruhu dostat ven. Opakovaně se mu nedaří, žádá o pomoc a László mu znovu a znovu dává Šanci a v Projektu Šance doufáme, že společnými silami, bude-li to on skutečně chtít, ho zachráníme. Výhled v tomto směru je ale zatím polojasný...

Hlavní nádraží Praha

Dům Šance – pracovní terapie

Hotel Hilton

I Máriovi změnila spolupráce s Lászlem a rukodělná pracovní terapie v Domě Šance život. V osmnácti letech si myslel, že několik hip hop póz bude v životě stačit na půlku jeho problémů. Před ním ale bylo učit se pracovat, učit se komunikovat a naučit se zvládat každodenní realitu i to, že mu u Lászla hned tak něco neprojde a že každou lež snadno prokoukne. Vrcholem spolupráce Projektu Šance s Máriem se stala úspěšná brigáda v Hilton Prague Old Town. A jak se dnes má? Nevíme, protože se už delší dobu neozývá. Prál si odejít připraven tak, aby se už nemusel vrátit... Vzhledem k tomu, že o naši pomoc nežádá a že měl už dobře našlápnuto, nezbyvá než doufat, že je samostatný, má se dobře a časem se nám přijde pochlubit. Někdy naši klienti takto přicházejí. Pochlubit se s kočárkem a svojí rodinou.

Poslání Projektu Šance pro české „dítě ulice“ pokračuje, vážená paní, vážený pane, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

László Sümegh
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

Jeho Excelence Mons. Václav Malý, pomocný biskup pražský

„Panu předsedovi Sümeghovi, jeho spolupracovníkům i všem, kdo Projekt Šance podpořili, děkuji za pomoc těm, kteří jsou v duchovní, duševní i tělesné nouzi a jimž Projekt Šance otevírá novou životní perspektivu.“